

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

<p>Szerkesztőség: Főtér 27. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. Megjelen minden vasárnap reggel. Kéziratok nem adnak vissza.</p>	<p>Előfizetési díj: Egész évre 4 ft — Félévre 2 ft — Negyedévre 1 ft. Hirdetéseket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít. Egyes szám ára 8 kr.</p>	<p>Kiadóhivatal: Schvarcz Sándor könyvkereskedése, hova az előfizetési- és hirdetési díjak küldendők. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyiltér petit sora 30 kr.</p>
--	--	--

„Pártember“ és párt.

Régi szokása a magyarnak a pártoskodás. Évszázadokon keresztül huzódik ez a veszedelmes fonál anélkül, hogy keletkezett volna egy oly áramlat, mely kettészakította volna a pártoskodás fonálát. Pedig ebbe a fonálba már nagyon sokan, nagy emberek megakadtak, sőt akárhányan keresztül is buktak rajta magokkal rántva összetörve olyanokat is, akik gyanútlanul meggyőződésből követték a pártoskodókat a pártharcok veszedelmes mezejére. Mindhiába! a mai kor emberei nem okulkak, de nem is akarnak okulni, a mult idők intó példái. Sőt inkább, a pártharcok sohasem öltöttek oly veszedelmes jelleget, mint ma. A pártharcok sohasem folytak oly elkeseredett adáz küzdelemmel, mint éppen nálunk Csongrádmegyében, Magyarország szívében, a tiszta Magyarorszag között.

Pedig hát csak két évtizeddel ezelőtt Csongrádvármegye, különösen városunk a pártokközi türelmeségnek és az egymás meggyőződése iránti kölcsönös tiszteletnek mintaképeként állt az országban.

Hiszen azelőtt is voltak itt különböző politikai hitvallású férfiak; küzdöttek is egymás ellen, de csak akkor, midőn annak ideje elérkezett és úgy: amint tisztességes politikai ellenfelek tisztelve egymás meggyőződését küzdeni szoktak egymás ellen.

Azt hisszük, hogy polgártársaink közül igen sokan vannak olyanok, akik visszaemlékeznek 1861-től 1875. akkor is voltak különböző nézetek, akkor is volt két párt; de csak addig, míg a képviselő választási mozgalmak tartóttak. Amint a képviselő választás megtörtént, ismét egyek lettek, még csak szemrehányást sem tettek egymásnak azért; mert egyik az egyi, a másik a másik párthoz tartozott. Senkit politikai meggyőződésért nem üldöztek. A pártoskodást nem plántálták át a családi életbe, a politikát nem zavarták össze a közbeség érdekével; pártgyűlölettel nem mérgezték meg a társadalmi életet.

Mennyivel rosszabbul állunk ma! azt ki nem mondhatjuk. Hiszen ma aki nem „pártember“ másként legyen az maga a megfestesült becsületesség, önzetlenség, tudomány vagy szorgalom, nem kell még bakternak sem.

Áldozd fel egészségedet, tehetőségedet, éjjeledet és nappalodat a község vagy a nép érdekéért, — nem kellesz kilöknök, mert hát nem vagy az, a minek a ma uralkodó párt felfogása szerint lenned kellenék — nem vagy „pártember“ — elmehetsz!

Ellenben, ne dolgozz semmit, a mi rád van bízva azt is hanyagold el, ne tekintsd se a nép, se a község érdekét, légy buta, mint a sötét éj, vesszen ki belőled a kötelesség-érzet, a rokoni, baráti szeretet, de ha jó megbízható „pártember“ vagy, minden lehetsz, a mihez nem értesz, mindennek kellesz, a mihez kelletlen vagy; nélkülözhetetlen egyéniség vagy; mert hát . . . „pártember“ vagy. Az e fajta „pártember“-nek egyik fajtája azután, annak tudatában, hogy ő valóban nélkülözhetetlen egyéniség, szinte megköveteli elvtársaitól, hogy őt ahol csak lehet emeljék, érdekeit előmozdítsák és hibáit tagargassák, sőt pártszempontból, holmi piszkos dolgokból ki is mosdassák. Valóban nem is számítnak rosszul. Hiszen nem is oly régen, talán éppen a közelmultban tapasztaltuk, hogy egy ilyen a kötelessé-

A „CSONGRÁDI LAP“ TÁRCZÁJA.

Csillaghullás.

Szeretem a csendes nyári estéket mind, de legfőképen az augusztusiakat. Valamikor falusi ember koromban lettem beléjük szerelmes. Valami elválhatatlan varázsuk van a lélekre. Az ég sötét azurján ezüstös arczal mosolyog a hold, körülte a csillagok milliárdja fénylik különös tisztasággal.

A természet körayóskörül szunnyad, a csendes, langyos levegő álmat csal pilláira; csak zümmögésével ad jelt arról, hogy meg nem halt, mint az alvó ember ütemes lélegzésével.

Néha szárnyat ölt egy-egy kis hűs szellőcske a loesogó patak felől, átsurran a virágos kerteken és hozza a kábító virágos illatot, hogy még jobban bódítsa vele az alvó világot.

Majd fényes sáv siklik végig az égen. A langyos, illatos levegőben a napi fáradtság és tikkadtságtól édes bágyadtsággal gyönyörködve éldelgő emberi szervezet egy pillanatra megrezzen és a mindenségben a nagy semmin kalandozó lélek figyelmessé lesz.

Csillaghullás volt! . . .

Az ember önként sóhajt egyet és még számosan kik a csendes nyári estben gyönyörködve pihennek és felednek mindent a mi — van.

Aztán újra és . . . újra; egy . . .

kettő . . . három és ki tudná hány csillag hull le az ég kék meredékjén a semmibe . . .

A természet tudós magyarázatát adja szárazon és — okosan; a néphit, szépen, — költőin!

Az egyiknek valósága meggyőző, a másik valószerűtlensége megnyugtató.

Ahitatos vén anyókák keresztet vetnek, reszkető kezeiket összeszeszik, remegő térdük megrogyyan, aszott ajkairól lina röpön az egek urához ha nyári estéken csillaghullást látnak.

Olyan az mint a halálharang esendülése, vagy a kavik rémitgető hangja. A halál — kopogtatása.

Csak hogy szebb, költőibb.

Csillaghulláskor a szerelmes leány és legény-szív összeszorul és hevesen dobog; hátha, jaj . . . nem jó reá gondolni, hátha . . . Ó! . . . Uram Isten légy könyörületes.

Csillaghulláskor a szerető anya a háló szobába siet, mert a kis Gyurika egész nap köhögött. . . .

És boldogan tér vissza, ha „hála Isten!“ nincs baj.

Mert mikor az a fényes sáv végig fut az égen, a földön egy élő lélek alszik ki, borul az örök sötétségbe.

Csillaghullás fénye, a halál sötét képe!

Pedig a halál nem a legrémítőbb! Csendesen elszunnyadni nem lehet nehéz. Hanem haldokolva élni . . . oh az nehéz lehet!

És a csillaghullást kipótolja a farsang.

Amaz életet olt, ez életet kelt a világon, hogy meg ne billenjen az egyensúly.

És míg bizonyos megdöbbenéssel vesszük észre a nyári éjjelek csillaghullását az égen, addig a földön itt körülöttünk hull a csillag folyton. De nem fénynyel, hogy szembeötlőn felköltse figyelmünket, hanem úgy csendesen, sötétben, szinte rossz . . . vagy nem is akarjuk észrevenni az élvezet-haldoklást.

Most dob perdül meg, Először . . . másodsor . . . harmadsor . . . senki többet?!

. . . A hintón az árendás pompázik, a kisasszonyokat jól fizeti a divatárusnő. Jó izlésük van, hiszen — megtanulhatták! Szinte szerencse, két forintot is megkeresnek naponta, tiszteségesen meg lehet belőle élni. . . .

Golyó durranás. . . . A füst eloszlik s belőle 30,000 ftos pénztári hiány, egy özvegy és 4 öörökre megbélyegzett ártatlan gyermek. . . .

Megszólal az ablak alatt a kintorna, érczes bariton hang régi foszlányai kísérik a melódiát. Némelyiknél könyv perdül a barázdált arczról abba a pléhtányérba, melybe filléreket dob a sétáló, mosolygó közönség.

Az idősebbje meg is ismeri, pedig régen látta, van már husz éve is a — szinpadon!

Nagy művész és szép ember volt szegény!

Trombita harsog, vonul az ezred végig a városon. Utcza-hosszat kinyílnak z

gét nem teljesítő, hanyag és a mellett több piszkos ügyekben fetrengő individuumot csak azért: mert „pártember“ nagy hirtelenséggel emelték fel oda, a hová más tisztességes és szorgalmas ember évek hosszú során át nem tudott feljutni.

A másik válfaja a „pártember“-nek pedig olyan individuum, aki eddig nyilvánosan nem sok vizet zavart, sőt azon volt, hogy politikai hitvallását a pártok szeméi elöl elrejtse. Mind a két párt magáénak hitte, azonban az egyik párt vezérférfiai bizonyosan tudták, hogy nem a másik párthoz tartozik. Vízét ugyan nem sokat zavart, de annál inkább alámosta a partot. Egyszer csak a szárazon állók beleszakadtak az örvénybe, ő pedig a titkos pártfogója segítségével a parton termett, és társai pedig örökösen küzködni fognak a hullámokkal. Most már mindenki tudja, hogy jó „pártember“ volt. Megis kapta a jutalmat!

Végre vannak olyan válfajai is a „pártember“-nek, akik valamikor nagyon egyszerű becsületes földműves emberek voltak. Azonban addig kerülgették őket, míg végre beléptek a „párt“-ba. Ott azután szerepeltették őket, míg végre elhittették velük, hogy nélkülözhetetlen közigazgatási kapacitások és a „párt“-nak főszlopai. Eleinte megelégedtek azazal, ha egy némely deputáció tagjai lehettek. Későbbben egy kissé ki nyílt a szemök, bizottsági tagságok után vágytak. Midőn ezen tisztességet elérték, már ekkor beléjük verődött az a tudat, hogy náluk nélkül a közigazgatás kereke nem is foroghat; kikövetelték magoknak azt a tisztességet, hogy benvalók lehessenek. Ma, midőn vágyaik netovábbját is elérték, meg vannak győződve, hogy nemesak, mint „pártember“-ek: de nagy észjárásuknál fogva is nélkülözhetetlenek.

ablakok; érdekes leány, kaczer asszonyfejek mosolya között vonul a legénység a kaszányába.

A fíradt baka és tiszt egyaránt nyalkán, hetykén, ruganyosan lejt tova.

Csak egy körszakálos vén baka vonul egyedüli a szárnyon.

— Ni — kiált fel egy elegáns lakás ablakában a ház szöke tündére — a kapitány.

Mikor meglátta, tizenhét éves szíve első emlékei jutottak eszébe, de mikor pírulva hátra huzódott, már restelte, hogy ismeri.

Pedig nincs miért. . . .

Közvitéz Lábossy Sándornak nincs pénze virágra, ha szíve van is. És ha a hadnagy ur küldene vele csokrot, oda . . . hozzá . . . hát akkor mégis tudna szerezni egy hatost, hogy — más vigye el azt a csokrot — neki.

Csillaghullás . . . az egész, semmi egyéb, nagyobb dolog a Szedres Miksa sorsa is. Ugyan ki tartaná számon.

A megye ékes tollu aljegyzője volt, kitünően végzett minden iskolát.

Mikor a megyén először helyettesíté mint előadó a vármegye pennáját, hát az alispán elment egyenesen gratulálni az apjának.

Azt beszéltek róla, a — jövő embere. Az apja gazdag patikárus volt. Oda járt az egész város papmorgóra. Az nap különösen jót adott minden vendégének. A fiát is

Ez a fajtája a „pártember“-nek azonban nem veszedelmes; mert nagy hatalmának tudatában utóvégre átlépi hatáskörét és ezen eljárását a törvény hivatalos hatalommal való visszaélésnek minősíti. Ennek folytán a t. polgártárs le pottyan oda, a honnan többé nem emelkedhet felfelé. Csak azután kezd észére térni, hogy . . . „megesalták az urak.“

Bizony szomorú időket élünk! Meddig fog ez az állapot tartani, annak csak az Isten a megmondhatója! De jó lenne, ha a t. pártvezér urak egy kissé elmélnék az itt elmondottak felett. Utóvégre itt lenne az ideje, hogy ezeknek az állapotoknak vége szakítsák. Ezek az állapotok csak azok segíthetnek, akik községünk kormányzatát kezükben tartják. Menjenek jó példával előre!! okuljanak már egyszer azon a jó magyar példabeszéden, hogy — „fejétől bűdösödik a hal.“

Egy kis tévedés. Forgó Imre érdemes II-od bíránk, a ki ez időszert a csongrádmegyei ellenzék egyik leg-népszerűbb tagja, sőt mi több abban a szilárd meggyőződésben van, hogy nálánélkül a közigazgatás kereke nem is foroghatna. A ki rossz néven veszi a t. jegyzői kartól, ha valami fontos közigazgatási sürgős ügyben bölcs tanácsát nélkülözi. A legutóbb tartott községi közgyűlés alkalmával is, egy árkusos írott panaszt olvasott fel, melyet saját kezével irt és saját eszével fogalmazott meg, amiatt a vakmerő eljárás miatt, hogy a jegyző urak ki- és beutalva nyozni merészelnék az ő hire és tudta nélkül.

No de tény az, hogy olyan bölcs ember nem is fordult még meg Csongrád nagy-község II-od birói székében, mint Forgó Imre polgártárs. Az is meglehet, hogy a föld sem forogna, ha Forgó Imre kipottyanna a birói székből.

Pedig hát, hogy Forgó I. legközelebb kifordul a II-od birói székből, az olyan bizonyos, mint a hogy a föld forog Forgó Imrével együtt a nap körül.

Azt mondják, hogy még a nagy emberek is néha végzetesen tévednek. Éppen ilyen végzetes tévedésbe esett nagy tehet-

agyon traktálta, még a laboránsnak sem lehetett hasznát venni.

A jövő embere bánatosan mosolygott. Irt szebbnél-szebb cikkeket, tanult sokat és sohajtott nagyokat.

A tél legelső bálját hirdették már a meghívók. A jövő embere volt a főrendező.

Mikor javában állt a mulatság, az örökös anyai szemek észrevették, hogy a tea-róza — aminő csak a patikus melegházában terem — a szép Nyárádi Miczi hájából egy nyalka huszár-mente gomblyukába került.

. . . Szedres Miksa megitta a patika összes tinkturáit. A hivatalba nem járt. A főispán szigorú vizsgálatot indított ellene.

Ekkor megborzadt maga előtt, feltette hogy másképp lesz.

Hanem az emberek előtt késő volt, semmit sem akartak tudni csak azt, amit rosszul tett, Szegény Szedres Miksa.

Lépten nyomon szemrehányást hallott. Az apja megtagadta, a barátai megpirultak, mint a kapitány ur szöke ismerőse, aki pedig nem vitt hozzá soha csokrot többé.

Hát megutálta a világot és magát is. Nyakába szedte az országot, az utszél lakója lett. Csakhogy egy vigasza volt, a — mámor! . . . Abban nincs mult, jelen és jövő! . . .

Mikor kérdezték, hogy miért jutott ennyire? Azt felelte:

— Mikor én megfeledeztem magamról, mások nem akarták elfeledni, amit nem volt késő még jóvá tenni.

ségü II-od bíránk is, midőn azt gondolta, hogy neki is olyan jogai vannak, mintegy fenyítő törvényszéki bírónak. Nevezetesen úgy gondolkozhatott: ha a fenyítő törvényszéki bíró megidézi a vádlottat és az a kitűzött időre pontosan meg nem jelen, hát két csendőrrrel egyszerűen felkísérteti fegyverközt.

Ő is megidézte Takács Pálnét annak rendje-módja szerint, de az, az idézés dacára sem ált II-od bírónak színe elé.

Nosza, forgószél gyorsaságával fordult meg Forgó Imre mérgében tengelye körül, szigoruan elrendelte, hogy 2 rendőr azonnal hozza fel és állítsa színe elé a makacs polgárnót.

A két szál rendőr el is ment és fegyverközt be is czipelte Takács Pálnét. Oda állították ádázharagu II-od bíránk elé, aki elrettentő például a makacsodóknak; le is csukatta.

Az esetről nagyon természetes jegyzőkönyvet vettek fel, melynek egyik példányát a járási főszolgabíróhoz, a másikat pedig a szegedi bünyefenyítő törvényszékhez küldték be.

Pedig hát, II-od bíránk tulajdonképpen nem is hibás, csak az a végzetes tévedés történt meg rajta, hogy községi II-od birói állását összetévesztette a fenyítő törvényszéki birói állással. A minek azután az a következménye lesz, hogy a birói székből Forgó Imre uramat kifordítják és még szerencséje lesz, ha hüselni be nem fordítják.

Hiába! a szerencse kereke Forgónál is forog

UJDONSÁGOK.

— **Eljegyzés.** Városunk köztisztviselőiben álló főjegyzője, Sohlya Gyula ur ma este jegyzi el Forgó Luczika kisaszonnyt, Forgó G. Pál földbirtokos szép leányát.

— **Farsangi naptár.** A „csongrádi általános ipartestület“ és iparos ifjuság dal egylete a mai napon tartja meg táncmulatságát a „Központi szálloda“-termében. Ugyan csak ma tartja bálját a helybéli gazdálkodó ifjuság a polgári kör helyiségében. Holnap pedig az ács-és kömüves ifjuság bálja lesz megtartva a Fiume kávéházban. Végre befejezésül a farsang utolsó napján Csanády Gyula és társai rendeznek álarcos bálát a Pannonia szálloda uagytermében.

És most már nem akarok emlékezni és gondolkodni.

— Adjon kérem egy hatost! közel a korcsma, had felejtsek.

A minap hozták a lapok, hogy Szedres Miksa megfagyott. Eltemették.

A rendőrség egy szál rózsát és arczképet, talált nála, mit letétbe helyeztek.

Magamhoz vettem s elküldtem a leánynak e sorokkal együtt.

Hát ha tanul belőle! . . .

Csillaghullás volt az egész!

Szerettem az augusztusi csendes nyári napokat, mikor a csillagok hullanak s a néphit azt mondja: hogy valaki meghalt.

Szerettem e napok emlékét is, mert érzem, hogy a halálnál nagyobb csapás az élve haldozás!

Sűrű, sötét felhők usznak az égen, azurkék helyett szürke az ábrázata.

Nem szól a kuvik, fényes sáv sem siklik az égen és mégis hullanak a csillagok folyton, állandóan. Csakhogy itt a földön, amit nem veszünk, vagy nem akarunk észre venni!

Csillaghullás! . . . Csillaghullás! . . . nincs, nem is lesz véged, mert . . . emberek, gyarló emberek lakják a földet! . . .

Szupataki Z.

— **Halálozás.** Szöke Illésné. szül: Kalkoch Teréz asszony hiült tetemeit e hó 1-én tették örök nyugalomra 66 éves korában, házassága 50-ik évében Szöke Illés városi tanácsos nejét. Szöke Ferencz ipar-tülei elnök és Szöke Gáspár városi pénztáros édes anyjukat gyászolják az elhunytban. — Csongrádvármegye tisztikara mély bánattal jelenti a feledhetetlen emlékü, szeretett tisztársnak, Horváth János vármegyei I. alszámvevő urnak, f. évi január hó 31-én, éjjeli 1 és fél óraker, életének 34-ik évében, hosszas szenvedés után bekövetkezett gyászos elhunytát. A boldogult pályatárs hiült tetemei f. év február hó 2-án, délelőtt 10 óraker tétettek a kurezasori gyászháztól, a ref. egyház szertartása szerint, az örök nyugalom helyére. Áldás és béke emlékeztén! Szentesen, 1894 január 31-én. Csongrádvármegye tisztikara. Nyugodjanak békében!

— **Vízbe dobált 48 ezer frt.** A napokban vizsgálta felül Munzberger Ferencz műszaki tanácsos és Reök Iván kir. főmérnök a Csongrád város mentén a szakadozó part biztosítására létesített kőhányási és kőburkolati munkálatokat. A munkálatok 58 377 frtba kerültek. A felülvizsgálat két napig tartott és kitűnő eredményt konstatait.

— **Tartalékos tisztihelyettesek.** A közös hadügyminiszterium elrendelte, hogy azok az önkéntesek, akik a tiszt vizsgát leteszik, ezután csak tisztihelyettesekké neveztesse ki, mert már annyi a tartalékos tiszt, hogy a létszám háboru esetére is teljesen elegendő. A hadügyminiszternek ez az intézkedése még ez évben életbe lép.

— **Hyéna emberbőrben.** Tónk pestmegyei kőszégből egy hyéna-lelkű ember szörnyű büntényéről érkezik hír. Biró Sándor a neve az ember szörnyetegnek. Revolverrel állított be a szeretőjéhez. Az nem hallgatta meg, mire Biró rálőtt, a szerencsétlen leány halva bukott a földre. A zajra elősiető gazdát, Biró Mihályt és nejét szintén lelőtte a gonosz ember. Azután szíven lölte magát.

— **Lovasított trombitások.** A közös hadügyminiszter. egyetértőleg a honvédelmi miniszterrel, elhatározta, hogy a közel jövőben a gyalogsági ezred trombitásokat lovasítani fogják. Erre a czélszerű újításra az szol. átalított okot, hogy az ezred-trombitások, kik a csapat parancsnokok rendelkezőjére vannak bocsátva, ne legyenek kénytelenek mint eddig, a lovasított ezred-parancsnokok után löfőritolni. Eddig ugyan-csak megszenvedtek azért a fényes állásért, különösen nagygyakorlat idején, mikor kora reggeltől késő délutánokig kellett az ide-oda futkározó parancsnokok után szaladozni, hogy dudaszóval igazgassák a kimerült baka népséget.

IRODALOM.

„Regény-Szalón“ 4-ik száma febr. hó 1-én pontosan megjelent és az előttünk fekvő példányban ismét oly bőséget találjuk a szebbnél szebb közleményeknek, hogy feltétlen dícsérettel kell a Zempléni P. Gyula által, kitűnő izléssel szerkesztett e folyóiratot elhalmoznunk. Eredeti gondolat volt e folyóirat megindítása, de minél többször olvassuk el a borított hátlapján pár szóval kifejtett „programját“, annál helyesebbnek kell tartanunk. — A „Regény Szalón“ az idegen irodalom legjelesebb termékeit ülteti át hazánk nyelvére. Főszület a regényekre fektet, de a mellett kitűnő novellákat, gyönyörű verseket, szindarabokat, karczolatokat, apróságokat is közöl minden füzetben. — Regényei a modern regényirodalom legjavából valók. Az evangélistán, mely már befejezése felé köze-

ledik, Daudet Alphonhenak egyik leghatalmasabb alkotása. — A tékozló a spanyol társadalmi életnek oly hű tükre, melyet csak nagyhirű szerzője: Pedro de Alar. on tud elének állítani. Szerelemből, Rodziewicz Máris regénye egy nőiszív megható tragédiája, melé minden leányt, minden asszonyt lelke mélyéig fog meghatni. — A „Regény Szalón“ nagy érdeme az is, hogy oly írókat mutat be, kiktől magyar nyelven még eddigelé semmitsem olvastunk, e folyóirat hasábjain mutatkoznak be tehát. Ily író Juhani Aho, a finnek legkiválóbb prózaistája, kinek a jelen számban közölt „Lakodalmunk napja“ czimű karczolata a legmagasabb kritika előtt is dicsőséggel állja meg helyét. — A „Regény szalón“ a legszebb, leghatalmasabb és egyuttal legelegánsabb folyóirat mely havonként kétszer, pazaé kiállítású borítékban jelenik meg negyedévi 2 frtéért. — A kiadóhivatal (Budapestben, Népszínház-utca 26.) szívesen küld mindentvé mntatvány-és az eddig megjelent füzetek ugyan-ott mindig kaphatók.

Egy bakfis naplójából.

Mikor a nyári szünidő elérkezett, szü-leim kivittek falura, csinos, új nyári lakunkba.

Oh, hogy örültem én ennek a szünidőknek! A zárdá szűk falai helyett a szabad természet fogadott ezer bájával, tündér kellemével.

Erdő, mező, hegy és völgy vadvirágos pompája, patak csergés, madárdal, gyöngyharmatban firdó, himes lepke; hajhajjal lágy szellő — minden, minden gyönyörködtet engem.

Alig vártam, hogy bebarangolhassam a vidéket. Óráig elbolyongtam a nefelejese patak partján, vagy a liget sötétzöld lombos fái alatt; s minden alkalommal egy nagy csokor vadvirággal tértem haza.

Volt egy szép, nagy kutyánk: Szultán Sétáim alkalmával rendszeren ez volt hű kísérőm. — szü-leim nem akartak ugyan egyedül bocsátani s garde des dames nak is keveselték a Szultánt, de én állítottam erősen, hogy nem félek senkitől és semmitől s különben is szégyen volna oly nagy leányt mint én, ki ma holnap 14 éves lesz — folytonos felügyelet alatt tartani.

Igy aztán megadatott az engedély, hogy járhatok kedvemre hegyen föl, völgyön alá.

S én éltem az engedelemmel! Leginkább a közeli, kis erdő volt kedvencz kirándulási helyem. — Itt, az erdő szélén, a domboldalról letekintve ellátam lakásunkig, s kis látcsövemen megfigyeltem, hogy mi történik odahaza.

Egy szép verőfényes délutánon ismét kedvencz helyemen üldögéltem a rengő, magas fű között. Széles peremű szalmakalapom mellettem hevert és körülöttem egész halom illatos mezei virág, melyből óriás csokrot kötözgettem; hű „testöröm“ a Szultán beljebb, az erdőben szimatolt a bokrok között, hívásra azonban, mint jó testőrhöz illik; rögtön mellettem termett.

Az erdőből fűszeres illat lengett felém, a susogó lombok összeborultak fejem fölött s az a sajátságos, kéjes bágyadság fogott el, mely az erdőben szokta elérni az embert. Azt hiszem az ózonnal telt lég teszi ezt.

Benn, az erdő sűrű, sötét mennyezete alatt oly meghatározatlan színű a lég, olyan kékes szürke, ködszerű, mely bizonytalanná teszi a szem látását.

Két kezem akaratlanul ölembé hullott, szemeim lezárultak s én — álmodoztam ébren.

Egyszerre halk zörejt hallok a bokrok között; szétnyílnak az összeboruló ágak és — óh istenem, és . . . ott állott ő!!

Ki volt az az „ő“? — Elöttem ismeretlen, és óh, mégis oly ismerős! Mintha láttam volna már ez arcot valaha . . . Igen, talán álmaimban . . .

Ezt a pillanatot soha nem feledem el; nem feledem, hogy mit éreztem, midőn először megláttalak, Aurél!

Azt hittem az erdő nemtője vagy, ki leszállottál rózsafelhős otthonodból reggeli harmathulláskor ide a halandók közé, s az erdő hús illatos szentélyét választád lakhelyedül . . .

Talán sejtéd is az én bohó gondolatimat, mert gyöngén mosolyogva hajtád meg magad s mondtad meg nevedet. —

Tehát szomszédunk vagy s atyámnak jó barátja! — Oh így reményem lehet, hogy gyakran fogtok látni! . . .

Következő héten irtam Jolánnak, kinek megígértem, hogy élményeimét hüen fogom közölni vele, — Ime a levél néhány részlete:

„Jó angyalom megkísérlem neked leírni Aurélt!

Nagy merészség ugyan ez tőlem, mert „a napba néztem, elvakultam“ de azért olvasd és hidd, hogy in natura a leírásnál meg százszorta szebb! Valódi eszmény! Ideál!!

Fekete, könnyedén bodros hajfürtei vannak, ugyan ily színű hetyke bajusza és sugár szemöldöke. Ajkai finom metszetűek s lány irigyelhetné karmin pirosságát. Az ígérő halaványság oly epedő, mélabus tekintetet ad különben merész, férfias arcának, hogy a nők órjöngnek utána . . .

Oh, e halavány arc! — Ha egyszer láttad: soha nem tudod többé feledni! Elötted lebeg ébren álmaidban . . .

És szemei, milyenek égő szemei!? Feketék, miként a sötét éj, vagy a még sötétebb pokol! Igen, sötét pokol volt, mikor én bele néztem először, mert pokoli csáb ragyogott bennök, a melytől én elzárkóztam, kétségbe estem . . .

De Aurél mosolygott! . . . a sötétség oszlik . . . Hah! képes volna e sötét szem mosolyával bevilágítani a poklot! —

Mikor végig olvastam a sorokat, a kész levelet összetéptem.

Nem! Senki se tudja meg, hogy én ily holdkorossá lettem, hogy egy pár szép szem így megbabonázott. — S különösen „ő“ csak ő ne tudja meg!!

Lóháton jött látogatni minket. — Én, mikor távozott sokáig néztem utána.

Bájosan emelé meg tollas kalapját, üdvözölt és tova vágatott szép lován. Merész arca lángolt; a halaványságot élénk pir váltotta fel; szemei ragyogtak. — Karcu termete olyan dőlczeg: Vadász kalapján a toll libeg-lobog hátra . . .

Valami oly regényes, tüneményeszerű az egész alakja, hogy én álmélkodva, mint egy elbűvölve néztem utána.

Oh Aurél, Aurél, te valóban nagy tündér vagy! . . .

Egy meredek hegyoldalon sétáltunk virágot szedve, ő és én.

Az ut lejtős volt, lábam elsikamlott a pázsiton s a mély be valék zuhanandó, . . . de az ő karja gyorsabb volt. Mint a villám termett mellettem és vont magához, ezzel meg mentve a lebukástól.

Még mindig üelve tarta, kezét szívemre, „Szegény kicsikém — szól hozzám, és kedves hangja reszketett — miként dobog szíve a megrettenéstől!“ — Igen dobogott, de nem a megrettenéstől, hanem a gyönyörtől, hogy karjai közt vagyok . . .

Csinos, uri fogat állot meg lakásunk előtt.

Én éppe n kinéztem az ablakon s

leszaladtam az érkező vendégeket elfogadni. Az egyik egy szép hölgy volt, a másik. — Aurél.
„Ime, Nellikém, bemutatom önnek — menyasszonyomat! . . .
Szegény Nelli!

Egy hét múlva vittek vissza szüleim a zárdába.

Mikor elhaladtunk a kis erdő mellett, szemeim epedve keresték a kedves helyet, hol vele először találkoztam.

Aurél, Aurél sóhajtották a fák és a bágyadt szellő e nevet susogta.

S szívemet oly fájó érzés, oly mondhatatlan kín szorította össze minőt még soha, soha nem éreztem . . .

„Lesz-e balzsam Gileádb. n, s én valaha föllelem? — Szól a holló: sohasem.“

Káldor Lajosné.

Vasuti menetrend.

Csongrádról indul	d. e.	9.22
Gátérre érkezik	—	9.57
Félegyházára	—	10.21
Szegedre ind. (sz. v.)	—	12.19
Szegedre érkezik	—	1.47
Budapestre ind. (gy. v.)	—	11.06
Budapestre érkezik	d. u.	1.25
Csongrádról ind.	d. u.	3.00
Gátérre érkezik	—	3.37
Félegyházára	—	4.01
Szegedre ind. (gy. v.)	—	4.44
Szegedre érkezik	—	5.45
Szegedre ind. (sz. v.)	—	9.020
Szegedre érkezik	—	3.53
Budapestre ind. (sz. v.)	—	4.8
Budapestre érkezik	—	8.55

Budapestről ind. (sz. v.) d.	—	8.50
Félegyházára érkezik	—	12.11
Csongrádra ind.	d. u.	12.25
Gátérre érkezik	—	12.52
Csongrádra	—	1.25
Szegedről ind. (gy. v.)	—	10.01
Félegyházára érkezik	—	11.04
Csongrádra ind.	—	12.25
Csongrádra érkezik	—	1.25
Budapesttől (gy. v.) ind.	—	2.20
Félegyházára érkezik	—	4.43
Csongrádra ind.	—	5.10
Gátérre érkezik	—	5.38
Csongrádra	—	6.10
Szegedről ind. sz. v.	—	3.05
Félegyházára érkezik	—	4.39
Csongrádra ind.	—	5.10
Gátérre érkezik	—	5.38
Csongrádra érkezik	—	6.10

Felelős szerkesztő: ÉDER JÁNOS.

Kiadó laptulajdonos: SCHWARCZ SÁNDOR.

Hirdetések.

Ungvári Péter

fogorvosi műterme Szegeden.

új-Majer-féle ház, „Európa“-szálloda mellett

MŰFOGAK és FOGSOROK

24—48 óra alatt fájdalom nélküli betétele
Cautschuk és arany alapon a legszabályosabb kivitelben.

PLOMBIROZÁSOK

a legfinomabb jegecz- és laparannyal, platinával, ezüsttel stb.

FOGAK TISZTÍTÁSA

mindenféle fog- és szájműtétek.

RENDELÉSI IDŐ:

D. e. 9—12-ig. — D. u. 2—5 óráig.

FOGMŰTÉTEK ALTATÓ-GÁZZAL:

D. e. 11—12-ig.

Vidékiek és átutazók

előleges bejelentés ezetében tartózkodásuk idejére különös tekintetben részesülnek.

A KEK CSILLAGHOZ

ezimzett divatárú üzletnek üzletvezetését folyó hó 1-től átvettem, és azt a mai ügyis közeledő tavaszi idényhez tökéletesen ujonnan berendeztem. Minekután alkalmam nyílik azt a nagy érdemű közönség b. tudomására hozni, hogy a még raktáron talált árukat nagyon olcsóért elárusítom.

kiváló tisztelettel

Kämpfner Vilmos.

Minden köhögés

ugymint hurutos lélekzési akadályok, hőkurut, mellbetegség, szűkmellűség, tüdőbajok, rekedtség, torokfájdalmak leggyorsabban gyógyítható a már évek óta a legkitünőbb orvosok által készített és ajánlva Mittel: Szt. Georgs thea által. 1 csomag ára 50 kr. a hozzá tartozó Szt. Georgs hurutpor 1 doboz ára 50 kr. pontos használati utasítással.

A hatása a fent ajánlt gyógyszernek néhány nap alatt észlelhető.

2 csomagnál kevesebb nem küldetik el. Posta csomagoknál 20 krt. számítunk csomagolás és szállító levél fejében.

A rendelések kizárólag a Szt. Georges gyógyszertárhoz intézendők. Bécs V/2. Vimmergasse 33. szám. Az összeg előleges beküldése kívántatódik.

Egyetlen könyvkiadói nagy diszoklevél Egyetlen könyvkiadói legfelsőbb elismerés

RATH MÓR

könyvkiadó-hivatala és könyvkereskedése

Budapesten, Gizella-tér, a Haas-palotában.

A közelgő Millenium, és a belváros több házsorának lebontása folytán a boltberek oly elviselhetetlen összegre emelkedtek hogy a fentebbi cég is kénytelen kiadási készleteivel jutányosabb helyiségekbe költözni. Ennek megkönnyítése czéljából egy részét

50% és 40%-nyi árleszállítással

beosztja a t. közönség rendelkezésére. A leszállított áru művek jegyzékével az irodalom barátoknak, Egyetemeknek stb. bérmentve szolgálunk.

De többi nagyszabású kiadásaink is a lehető legelőnyösebb feltételek alatt rendelhető. Különösen ajánljuk irodalmunk, sőt a világirodalom egyik legnagyobb kiadását: a nagy illusztrált Shaksperet, Arany, Eötvös, Jókai és a többi remekírók műveit számos fényes dísz és igen jutányos kiadásokban, a gazdagon illusztrált Teleki S. Gróf, Hübner S. Gróf, Stanley, Jephson, Holub, Benyovszky-féle utazási műveket, a Történelmi életrajzokat: — Fraknói Hunyadi Mátyás, Marczali Maria Terézia, Pór Nagy Lajos, Szilágyi S. I. és II. Rákóczi György stb. több száz képpel, Dóczy, Rakosi Viktor, Maupassant és számos más kitünő író műveit. fényes díszkötésekben is. Kiadásaink jegyzéke, mely bérmentve küldetik, a legmegbízhatóbb irodalmi tanácsadó, mert csak elismert válogatott műveket tartalmaz, minden nyegleség kizárásával.

Több mint 35 éven át közbizalomban részesülő könyvkereskedésünk a m. k. egyetem m. t. Akadémia, Nemzeti Muzéum, Országgyűlés, az Érseki, püspöki kar, Cserus számos trójainak, a budapesti és több vidéki kir. Tábla, kir. Törvényszék, Ügyvédi kamara, Jogászegylet, számos előkelő ügyvéd és bíró, több száz központi nagy országos és egyetemi könyvtár, a polit. és tud. élet legtöbb kitünőségének stb. szállítója ezentúl is főczéljának fogja tekinteni az általánosan nyilvánuló népszerűséget fentartani és mindennemű irodalmi megbízásokat a legnagyobb figyelemmel és a lehető legjutányosabban eszközölni.

az Antiquariusok által hirdetett minden művet legalább is azon áron gyakran még jutányosabban, szállítjuk, mint a mely az ő catalogusaikban előfordul, kérjük tehát megrendelések alkalmával azon leszáll. árakat velünk közölni.